

«شهروند» بررسی می‌کند:

مانور سلبریتی‌ها در وادی ادبیات

اینکه هنرمندان شناخته شده سینما و تلویزیون کتاب منتشر کنند اتفاق خوبی است یا بد؟
«شیلا خداداد»: چه ایرادی دارد شهرت من پشتوانه کتابخوانی باشد؟
کدام چهره‌ها نگاهی جدی‌تر به تالیف و ترجمه شعر و داستان دارند؟

صفحه ۱۴

خوردبین می‌گوید این حرف‌ها شایعه است
محمودخان، مالک سومین شرکت پردرآمد ایران؟
صفحه ۱۵

دلیل نوبیدن تابنده به تلویزیون چه بود؟
دوباره همان همیشگی؟!
صفحه ۱۴

کاهش ۵۰۰ هزار تا یک میلیون تومانی گوشی‌های سامسونگ
موبایل بازم ارزان می‌شود
صفحه ۱۳

موشک اسکای فال همه دنیا را تهدید می‌کند
از انفجار عجیب در روسیه تا آخرالزمان
صفحه ۱۱

حذف لایک اینستاگرام در ۶ کشور دیگر
صفحه ۱۱

کاهش ۵۰۰ هزار تا یک میلیون تومانی گوشی‌های سامسونگ
موبایل بازم ارزان می‌شود
صفحه ۱۳

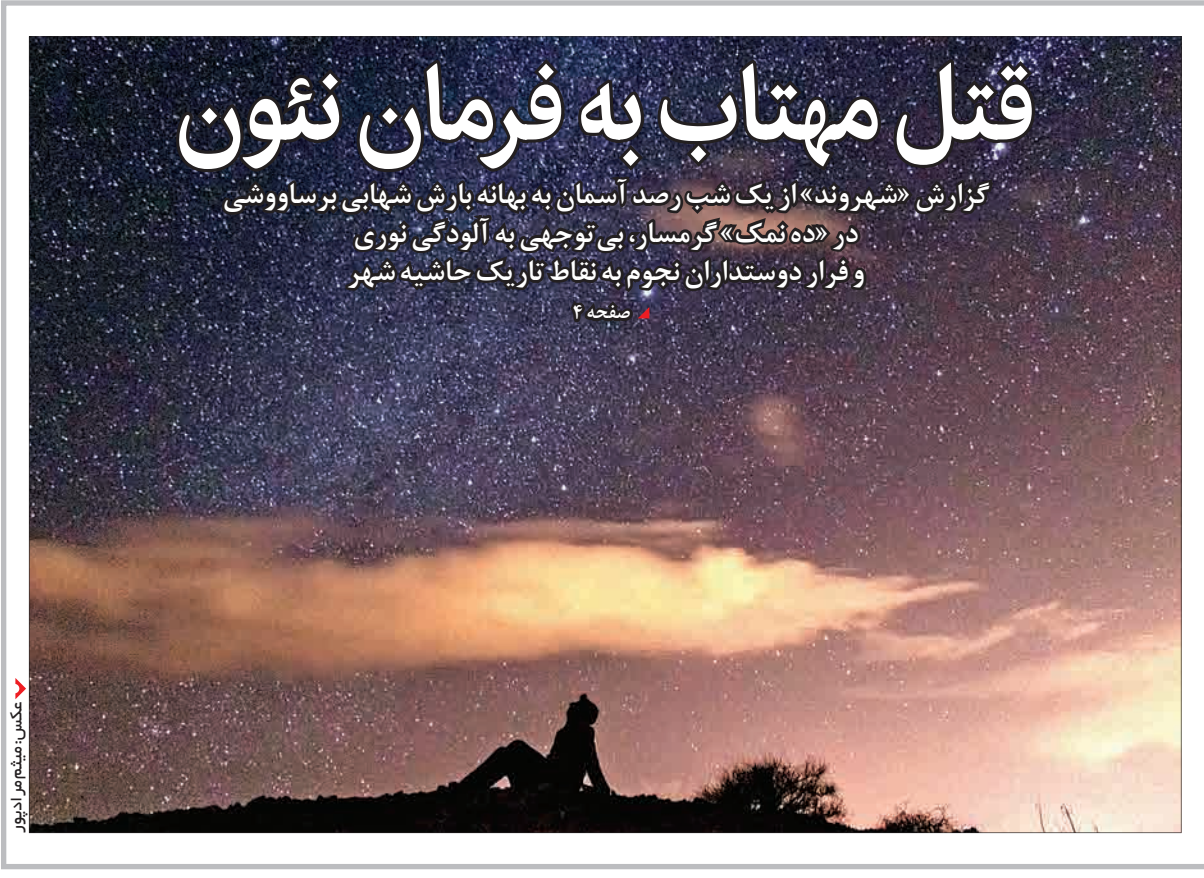

سازار آفاخانی، متهم ردیف اول پرونده بانک مرکزی چگونه توانست از کشور خارج شود؟!
متهم: ابتدا ابلت خریدم سپس سوار هواپیما شدم!
صفحه ۱۶

بزرگ

مرداد و شهریور ماه ۱۳۹۸
کمیته جهانی فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر با موضوع مقاله با تفسیرات اقلیمی

کمک به ناامین آب شرب سالم ارائه خدمات بهداشتی درمانی سازمانت در این طرح می‌تواند به سازمان ناپلین سلامت هلال احمر مراجعه کند

ولریز کمک‌های نقدی از طریق سامانه مشارکت‌های مردمی #۱۱۲*

قتل مهتاب به فرمان نئون

گزارش «شهروند» از یک شب رصد آسمان به بهانه بارش شهابی بر ساووشی در «ده نمک» گرمسار، بی توجهی به آلودگی نوری و فرار دستداران نجوم به نقاط تاریک حاشیه شهر

صفحه ۴

خواهر لیدا کاوه در گفت‌وگویی اختصاصی با «شهروند» ماجرای این پرونده مرموز را پس از ۴۷ روز روایت کرد

پشت پرده ماجرای ۸ روز شکنجه لیدا

صفحه ۶

دادداشت

بوی پیراهن یوسف، حاج رسول رستگاری و دیگر هیچ!

می‌شود گفت هیچ‌وقت و هیچ‌کس به آنها توجهی نکرده است. این البته داستان خانواده شهدا و جانبازان هم هست؛ با غم‌های تلنبار شده و بغض‌های فروخورده که جایی نمی‌شود گفت و تازه بشود گفت، گوشی هم برای شنیدنش نیست.

داستان آزادگان و خانواده‌هایشان اما فرق می‌کند. تجربه‌های من از مواجهه با آنها می‌گوید مشکلات پیچیده‌تری دارند. تلخ‌ترین مشاهده از زندگی آنها برای من، به همان سال ۶۹ برمی‌گردد؛ یکی از سرشناس‌ترین آزادگان شهر ما، ۵ ماه پس از آزادی‌اش وقتی داشت در یکی از برنامه‌های بزرگداشت انقلاب سخنرانی می‌کرد و خاطره می‌گفت، فهمید که فرزند ۱۸ ساله‌اش ساعتی قبل در خانه‌شان خودکشی کرده است.

«مردم‌های مقاوم و سرسختی که تسلیم هیچ دشمن و مشکلی نمی‌شوند!» شاید ما بخواهیم از همه آزادگان این تصویر را بسازیم و تصویر قشنگی هم هست، اما هرگز همه واقعیت نیست. آزاده دیگری را می‌شناسم که سال‌ها پس از آزادی، همین ۵ سال قبل گرفتار اعتیاد شد و زندگی خودش و دختر تازه‌ازدواج کرده‌اش از هم پاشید.

ادامه در صفحه ۳

حاشیه نویسی

تبعیض پسندیده نیست حتی برای یک نفر!

روز گذشته وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری در گفت‌وگویی با اینا گفته: «متأسفانه این مسأله در جامعه کمی بزرگنمایی شده است. این مسأله طبق مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی است و چندین سال است که اجرا می‌شود. این سهمیه در واقع حداقل کمک به فرزندان اعضای هیأت علمی است که در دانشگاه قبول می‌شوند. سال گذشته ۱۵۰۰ دانشجو از این امتیاز استفاده کردند که اغلب از استانی به استان دیگر جابه‌جا شده و ۶۰۰ نفر نیز از این ۱۵۰۰ نفر تغییر رشته داشته‌اند، اما برخی به گونه‌ای صحبت می‌کنند که گویی کلی دانشگاه‌ها را بچه‌های اعضای هیأت علمی تشکیل داده‌اند و باید به‌بالا رسیده‌اند.»

منطق باورپذیر سهمیه‌ها از کجا در فرهنگ کنکوری ما پیدا شد؟ سهمیه یعنی امتیازی که به گروه و دسته‌ای خاص می‌دهند تا اهمیت مشمولان برای سیستم آموزشی کشور مشخص شود و به نوعی جبران ضعف‌های احتمالی در مسیر آموزش باشد. بر همین اساس سهمیه مناطق محروم، سهمیه جانبازان و ایثارگران و سهمیه خانواده معزز شهدا و بقیه نمونه‌های معدودی از این دست قابل درک است؛ آنها در ازای سهمیه که از زندگی نرمان در جامعه نبرده‌اند (از

ادامه در صفحه ۲

دادداشت

یک گام امیدوار کننده

چندی پیش مجتمع شماره ۳۵ شورای حل اختلاف تهران ویژه فرهنگ، هنر و رسانه با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و مقامات قضائی و رسانه‌ای افتتاح شد. این اقدام گامی خوب و روبه جلو محسوب می‌شود. متأسفانه در چند دهه گذشته همواره سعی شده است که اختلافات و شکایات مردم فقط در نظام قضائی و دادگستری رسیدگی شود و این اقدامی نادرست بوده است. رسیدگی‌های قضائی بسیار زمانبر و پرهزینه است و گریزی از این عوارض نیز نیست. این رسیدگی‌ها فقط برای امور مهم کاربرد دارد، در حالی که حل اختلافات میان مردم لزوماً نیازمند این رسیدگی‌های پرهزینه نیست و با اندکی کوشش از طریق داوری و حکمت می‌توان اختلافات را حل کرد و به صلح و سازش رسید. به همین دلیل است که نهاد داوری و حکمت از قدیم مورد اقبال مردم بوده و اکنون نیز در جوامع توسعه‌یافته و حتی توسعه‌نیافته استفاده از این روش حل اختلاف فراگیر است. ولی در ایران کمتر به این روش توجه شده است، در حالی که در سنت اجتماعی ما این روش وجود داشته و باید تقویت می‌شد. بویژه در موضوعات کوچک و عادی و نیز در مناطق غیر شهری، این روش کاربرد جدی‌تری دارد، چرا که مراجعه به نظام قضائی وارد شدن در فرآیند دادرسی بسیار پرهزینه و پرزحمت است.

اتفاق دیگری که در چند دهه اخیر رخ داده، ورود مقوله فرهنگ، هنر و رسانه به حوزه عمومی و مناقشات حقوقی میان افراد است. در قدیم چیزی به‌عنوان حقوق معنوی وجود نداشت. بنابراین از حیث حقوق مالکیت، فرهنگ و هنر و رسانه در مقایسه با مالکیت ملک و ابزار آلات و... امری جدید و به نسبت پیچیده